

Imatge nocturna: Buenos Aires des de l'Estació Espacial Internacional
Aquarel·la: el Fort i la Platja Baixa, d'Emeric Essex Vidal (1816)

r c h i t o u r

COAC

arquitectes.cat
Comarques
Centrals

C/S Francesc, 63, 08500 Vic +34 938834184 +34 679061823 www.architour.es architour@coac.cat

Viatge d'arquitectes a Buenos Aires

Des d'architour, amb el suport de Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, s'organitza un viatge d'arquitectes a la ciutat de Buenos Aires.

Dates i preu

El viatge està plantejat entre el 16-29 octubre 2026, amb un preu aproximat de 3.500€ per persona.

Organització prèvia del grup

Architour, amb la difusió del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, organitza el grup de viatge, amb un mínim de 12 participants i un màxim de 30. Els participants faran una inscripció prèvia, tot assegurant el compromís de viatge, amb un prepagament o reserva. El pagament es materialitzarà en tres quotes. S'oferiran unes xerrades informatives als interessats, on es precisaran tots els detalls.

Què inclou la proposta?

El pla del viatge abasta 14 dies totals, amb 12 dies efectius de rutes i activitats guiades d'arquitectura i 2 dies extres, per als desplaçaments amb avió. S'ha fet coincidir les dates del viatge amb la XXa Biennal d'Arquitectura de Buenos Aires, com a oferta complementària, amb 4 tardes disponibles.

- Disseny, organització i guia de les rutes i activitats d'arquitectura, a càrrec d'architour
 - o Guia dels recorreguts arquitectònics: 10 rutes
 - o Un llibre (PDF) amb documentació completa del programa dissenyat, amb àmplia informació de la recerca de cada ruta: plànols, ressenya temàtica, fitxes de cada edifici, imatges històriques, i bibliografia.
 - o També es compartirà un arxiu de les rutes en Google Earth.
 - o Activitats opcionals, fora del preu:
 - ✓ Un viatge d'arquitectura a Colònia del Sacramento, Uruguai.
- Logística, a càrrec de *El Corte Inglés* (agència de viatges):
 - o El bitllet d'avió d'anada i tornada de Barcelona a Buenos Aires
 - o 12 nits d'allotjament en un hotel cèntric de 4*, amb habitació doble i esmorzar.
 - o Taxa turística
 - o Desplaçaments aeroport-hotel i hotel-aeroport
 - o Assegurança de viatge durant l'estada
 - o Desplaçament d'anada i tornada a la ciutat de la Plata (R4)

No està inclòs: àpats, desplaçaments en la ciutat, extra per habitació privada.

Planificació diària

- Esmorzar hotel: 8.00-9.00h
- Rutes de matí: 9.30-12.30h (3h). S'hi inclou una parada ràpida per fer un cafè
- Dinar: 13.00-14.30h (1.30h). Dinar amb architour, per compartir reflexions de les rutes
- Rutes de tarda: 14.45-17.45h (3h)

Resum del programa d'arquitectura

Dia	Matí	Tarda	Vespre	
1			Avió	Avió: d'anada i tornada
2	BS AS	lliure		Rutes
3	R1	R1		Tarda lliure
4	R2	R2		R1: San Telmo
5	R3	lliure		R2: El Centre i la City
6	R4	R4		R3: Belgrano
7	V1	V1		R4: La Plata i la casa Curutchet
8	R5	lliure		V1: Colònia de Sacramento. Opcional
9	R6	R6		R5: Avinguda de Mayo
10	R7	R7		R6: Recoleta i Barrio Parque
11	R8	lliure		R7: Retiro i Barrio Norte
12	R9	R9		R8: Los Docks i Puerto Madero
13	R10	R10	Avió	R9: Palermo i els parcs
14	BCN			R10: La Boca
				Arribada a BS AS i a BCN
				Viatge opcional (V1): Colònia del Sacramento, Uruguai

Per què Buenos Aires?

Per la fundació i formació de la ciutat colonial de tauler d'escacs, que va influenciar L'Eixample de Cerdà; pel desenvolupament de la ciutat barroca d'eixos irradiants monumentals fins a convertir-se en la *urbs* cosmopolita contemporània que no dorm.

Per la complexitat del fenomen d'una ciutat moderna i per la rica relació històrica i actual amb el Rio de la Plata.

Per la fèrtil i extensa arquitectura Art Déco i Art Nouveau. Per una vasta i potent arquitectura racionalista fruit d'una interacció d'arquitectes immigrants europeus amb altres de locals.

Per l'abast d'un model liberal, entès com a modernitzador dels antics signes colonials, aplicat des de la nova arquitectura industrial dels docs portuaris o de les estacions de trens fins a l'opulència de l'arquitectura *Beaux Arts* i les seves cúpules urbanes.

Pel model del gratacel, arrelat des de 1930, i per la tecnologia del formigó per produir-lo, com a tipologia representativa de la burgesia urbana i la casa de rentes.

Per l'interès arquitectònic i sociològic de la casa *chorizo*, aquella mestissa mitja domus romana esdevinguda *conventillo*, model de casa de lloguer.

Pels frondosos i exquisits parcs sense reg i pels plàtans enormes que teixeixen amb les seves capçades carrers de voltes verdes.

Pels elements naturals gegants: els cels blaus i brillants i la seva paleta fulgurant; pel Rio de la Plata, que sembla més un mar, amb el qual no s'albira final.

Pels cafès i la vida intel·lectual i bohèmia, i per la vida i intensitat de les avingudes representatives i els carrers texturals de llambordes.

Pels vestíbuls dels edificis i els seus cancells: des dels magnífics blocs d'habitatges eclèctics o racionalistes sempre revestits amb bases de granit i amb fusteries de bronze, fins a l'íntim *zaguán* de la casa individual criolla.

Per la immersió en una variada i rica producció cultural i històrica.

Per la nit fantasmagòrica de rètols lumínics de cinemes i teatres noctàmbuls. Pels reflexos i llums nocturnes dels gratacels d'oficines de vidre.

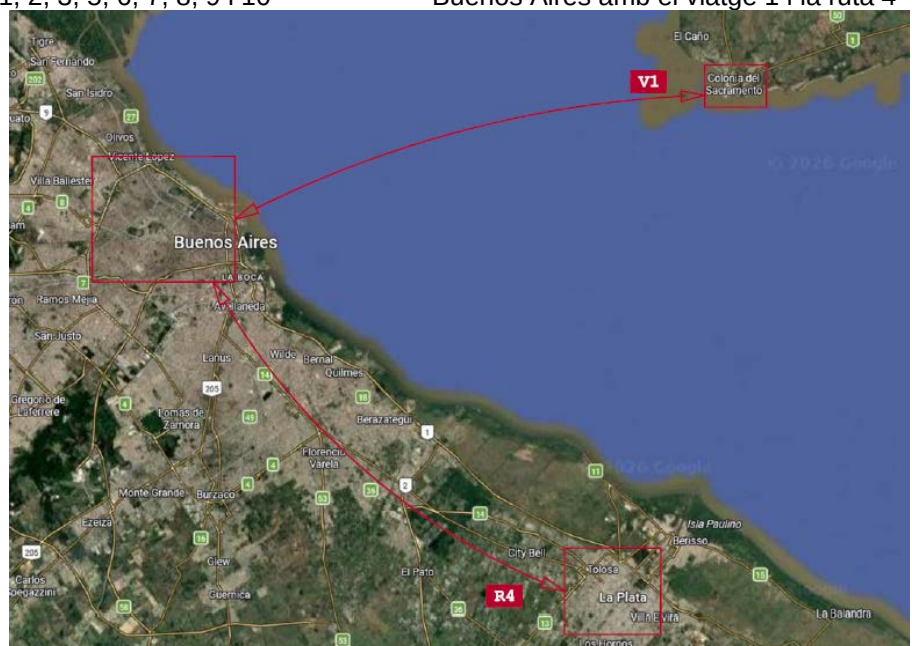
Travessar el Rio de la Plata —enllaç d'una cultura del mateix nom— és una fita imperdible, amb tot l'impressionant *skyline* porteny revelant-se des del ferri. Dedicar un dia a la ciutat uruguaiana de Colònia del Sacramento -d'un ric urbanisme i arquitectura descarnada portuguesa— és un gran contrapunt, o complement, de Buenos Aires.

També, perquè és la ciutat on vaig néixer i on vaig viure, un fet que augmenta la perspectiva de la proximitat i de la reflexió crítica d'un català i porteny.

Buenos Aires, amb les rutes 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9 i 10

Buenos Aires amb el viatge 1 i la ruta 4

Programa d'activitats

Dia 1

Sortida nocturna des de l'aeroport del Prat amb destinació Buenos Aires.

Dia 2

Arribada a l'aeroport d'Ezeiza a Buenos Aires.

Trasllat des de l'aeroport a l'hotel.

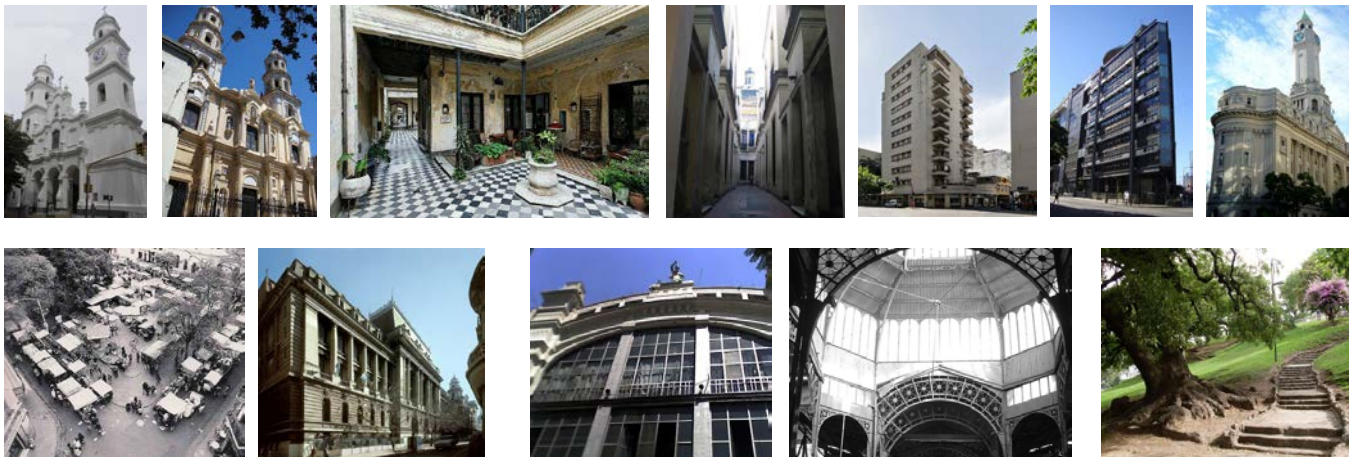
Tarda lliure.

Dia 3

Ruta 1: San Telmo. (Dia sencer)

És el cor secret i ancestral de la ciutat, és la seva delicada memòria i el seu paradoxal oblit. Origen de les dues fundacions de la ciutat, és el barri on s'ha assentat el poder, les principals esglésies i residència de la burgesia i l'oligarquia. L'epidèmia de febre groga de 1871 truncarà aquest esdevenir expulsant els benestants del sud al nord, el seu actual hàbitat.

Les magnífiques esglésies barroco-colonials de San Francisco, San Ignacio de Loyola o Nuestra Señora de Belén es combinen amb un teixit d'antigues cases colonials patriarcals de successió de dos o tres patis esdevingudes cases *chorizos*. L'arquitectura blanca racionalista, com la interessant Maison Garay, hi és present, també amb l'herència miesiana d'un edifici Somisa, tot fet de planxa doblegada d'acer, en una altra cantonada memorable de la ciutat. Una amplíssima arquitectura *Beaux Arts* -com l'exemple del cèlebre Colegio Nacional de Buenos Aires- pobla San Telmo, entrelaçada amb grans signes de la cultura industrial. El Parc Lezama, un dels singulars i poc freqüents turons d'una ciutat molt plana, ens espera com a final de l'itinerari. Visitarem el Casal de Catalunya a Buenos Aires, un interessant edifici modernista d'arrel goticista!

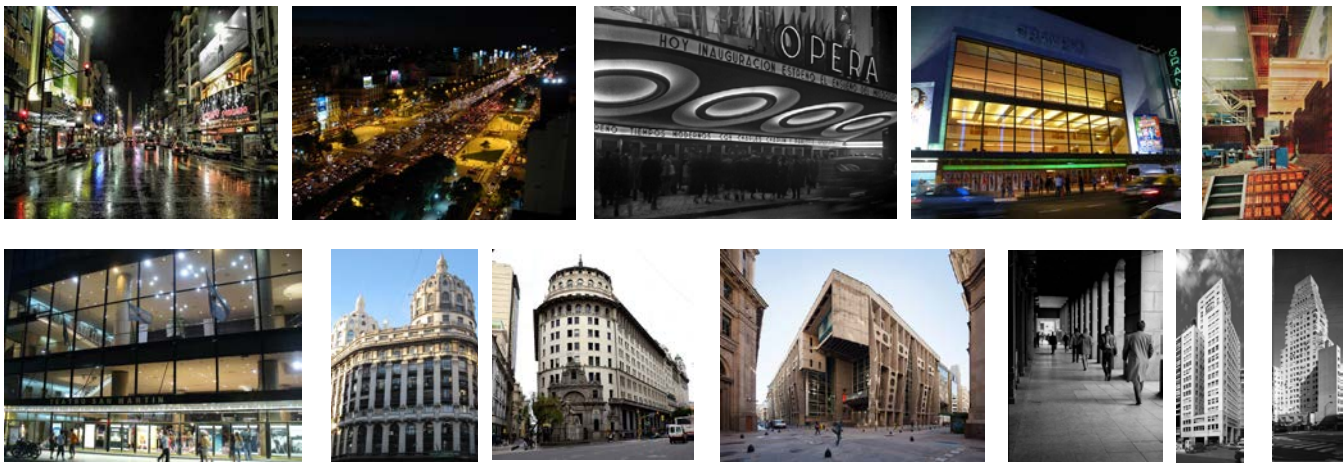
Dia 4

Ruta 2: el Centre i la City. (Dia sencer)

La cinefília, la passió pel teatre i el noctambulisme -ple de fantasmagories de llum- van des de l'emblemàtica Avinguda Corrientes al carrer Lavalle, Florida i l'Avinguda Carlos Pellegrini. Exemples *Art Déco* magnífics com el Teatre Òpera, edificis racionalistes com el paradigmàtic Teatre Gran Rex, o el vitri *International Style* del Teatre General San Martín carreguen de sentit el centre porteny.

La City, el sector financer de la ciutat, abasta tot l'espectre dels bancs. El sumptuós model *Beaux Art* o eclèctic com el de l'edifici Bencich o el First National Bank of Boston –dues grans cantonades portenyes amb cúpula i cimbori- ens impacta amb la seva monumentalitat. El brutalisme del Banc de Londres, una altra versió de cantonada moderna no menys monumental, amb tot un gruix d'edificis d'oficines racionalistes, com l'emblemàtic edifici Comega, omplen d'història aquest cor de la ciutat.

El mític obelisc, cor urbà i escampa portenya, es barreja amb una altra escala més domèstica però igual de rica: la del Centre Cultural General San Martín, amb el seu foyers transparent com a invitació del carrer. L'Avinguda Corrientes i els seus bars i llibreries no descansen mai mentre L'Avinguda 9 de Julio, aquell ímpetu de la velocitat del cotxe i del rètol lluminós, emergeix amb el furor màxim de la metròpoli.

Dia 5

Ruta 3: Belgrano. (Mig dia)

Tarda lliure

Fundat l'any 1855, Belgrano va ser poble, ciutat i barri amb una típica quadrícula d'illes d'habitatges (*manzanas*) organitzada al voltant de la plaça central, símbol del seu contingut representatiu i institucional: el Museu Històric Sarmiento, seu del Municipi, el 1873, i del Parlament Nacional el 1888; l'Escola Casto Munita, i l'església de la Immaculada Concepció o "La Redonda" (per la seva planta i cúpula), focus estructural de la plaça.

La trama està formada per antigues residències academicistes que van deixar lloc a les torres modernes de lloguer minvades per l'allau de torres de gran altura des dels seixanta fins avui. La tipologia urbana es caracteritza per una planta baixa lliure, ocupada per vestíbuls transparents envoltats de la continuïtat espacial de remarcables jardins particulars, hereus d'antigues finques amb arbres centenaris. Aquest és l'anomenat "Barrancas de Belgrano", el nucli entre l'avinguda Luis María Campos -tangent a la precoç línia del ferrocarril amb la seva estació, i origen de les primeres vil·les d'estiueig amb vistes altes cap al riu- i l'avinguda Cabildo, eix d'activitat comercial.

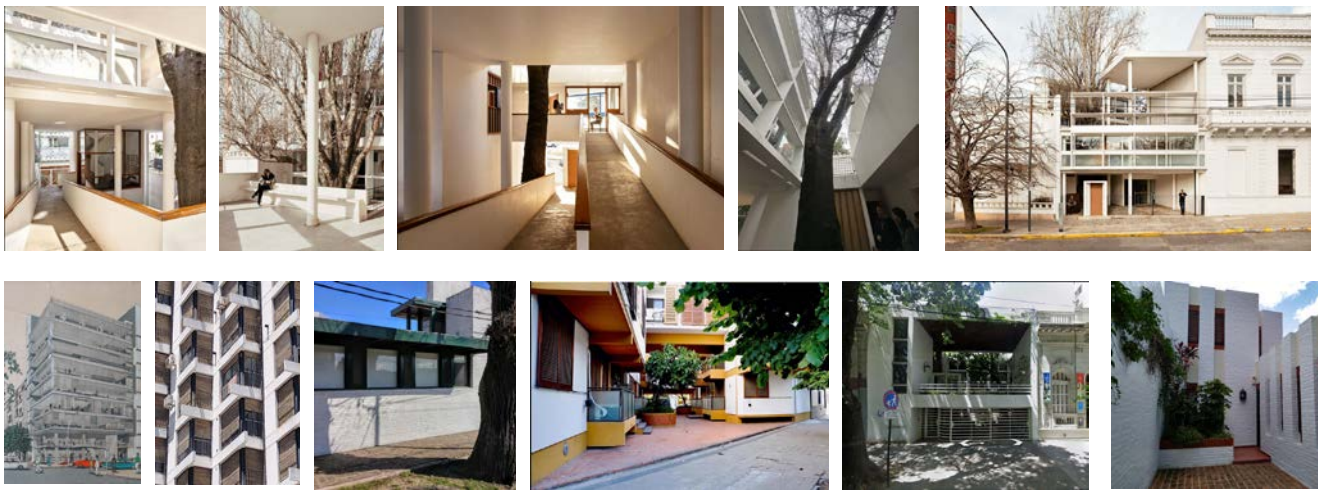
El nucli de "Belgrano R", irradiat des d'una altra estació de tren (pertanyent a una línia diferent) i la Plaça Castelli, continua els seus orígens burgesos amb casasses d'estil Tudor, antiacademicistes, pintoresquistes en combinació amb obres racionalistes; aquí la frondosa vegetació també teixeix voltes verdes contínues pels carrers. Són destacables les torres racionalistes de Jorge Kalnay (al començament de les Barrancas i la de Ferrari Hardoy i Kurchan (c/Virrey del Pino, 2446) o el Museu d'Art Espanyol "Enrique Larreta" que va ser originalment una casa d'estiu, seguint el model Barroc colonial amb un frondós i exquisit jardí interior.

Dia 6

Ruta 4: La Plata i la Casa Curutchet (Dia sencer)

La temàtica de la visita de la ciutat de la Plata, a una hora de Buenos Aires, es pot dir que gairebé es justifica amb un únic punt: la visita a la casa Curutchet, obra de Le Corbusier. Joia de l'arquitectura i declarada patrimoni de la humanitat, la casa Curutchet és una casa-pati, és una casa urbana entre mitgeres, i és alhora un refinat destil·lat de la visió de Le Corbusier. La resta de la visita és un complement del tot coherent amb la Curutchet. Ens referim a una incursió en diverses obres racionalistes de gran volada creativa. Tant cases unifamiliars com torres plurifamiliars (també oficines i equipaments) donen sentit a una ciutat creada ex-novo. La Plata és una immensa retícula de taulell d'escacs, però, amb la singularitat, que és alhora una trama amb potents diagonals superposades i frondosa vegetació.

Dia 7

Viatge opcional: Colònia de Sacramento, Uruguai. (Dia sencer)

El pla consisteix a sortir d'hora al matí i tornar al vespre. La ruta implica travessar el Rio de la Plata -una hora i mitja de trajecte- en ferri d'anada i tornada, i fer una visita a la ciutat uruguaiana, a tan sols 50 kilòmetres davant de la costa portenya.

El centre històric d'aquesta petita fundació portuguesa, del 1679 i de només 12 hectàrees, és una joia urbanística que s'aparta de les normes prescrites per les lleis d'Índies espanyoles. Amb carrers empedrats estrets, amb un far de pedra blanc immaculat, amb bells arrebossats de cases envellits per les seves històries, caminar per Colònia és una experiència de textures i atmosferes. Colònia va patir un procés important de degradació i abandó, fins que el 1968 es reverteix el fenomen en el contrari. Colònia és també un gran exemple de rehabilitació urbanística i posada en valor històrica: és patrimoni mundial per a la UNESCO des de 1995.

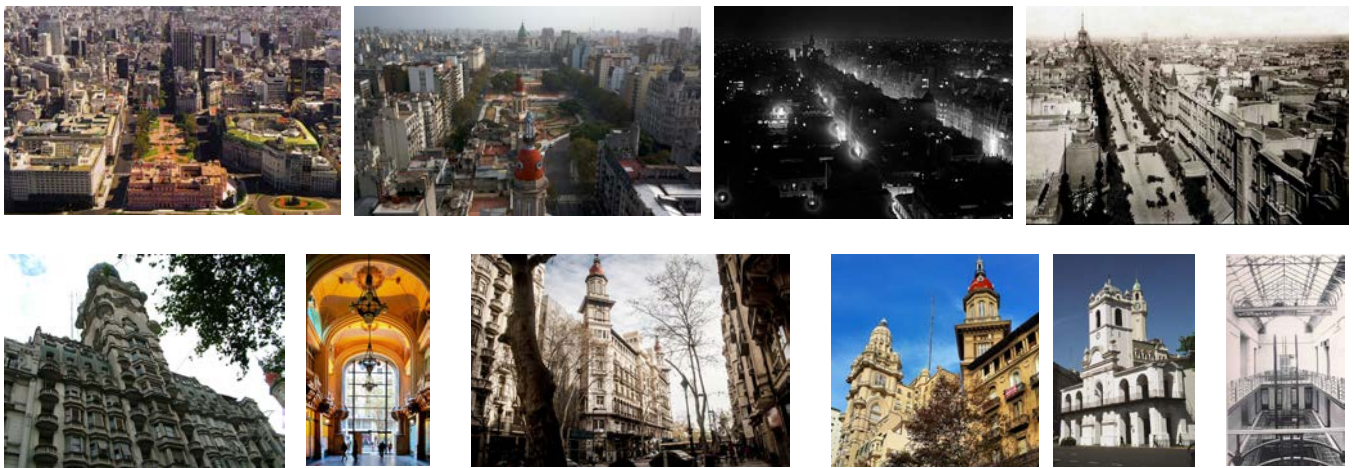
Dia 8

Ruta 5: L'Avinguda de Mayo. (Mig dia)

Tarda lliure

L'Avinguda de Mayo és l'exemple sine qua non de l'avinguda representativa portenya, el gran tall urbà, el primer bulevard d'arrel del París d'Haussman que el 1894 va obrir la gran aldea a la incipient metròpoli internacional. La plaça de Mayo, amb la casa de govern (Casa Rosada), el Banc de la Nació Argentina, la Catedral i el Cabildo, conformen un potent nucli simbòlic des del qual s'irradia un trident urbà d'herència barroca. El Congrés de la Nació, amb la seva plaça, és l'altre focus representatiu del sistema.

L'avinguda monumental -plena de sumptuoses cúpules de cantonada i una cornisa urbana contínua- és també llar d'unes plantes baixes poblades de la vida i les històries de cafès i teatres, alguns, mítics. El preciosisme i la singularitat d'edificis com *el Barolo*, *la Inmobiliaria* o les oficines de García Núñez —a cavall entre el modernisme català i la secessió vienesa- teixeixen una ruta d'esplendor eclèctic, del plaer del caminar burgès de començament de segle.

Dia 9

Ruta 6: Recoleta i Barrio Parque. (Dia sencer)

El nom del barri de Recoleta prové del convent de monjos *recoletos*, instal·lats a principi del segle XVIII en un àmbit d'horts i granges. Expulsats els religiosos el 1822, el cementiri de la Recoleta, el primer cementiri públic de la ciutat i avui freqüentat com a passeig romàntic, ocuparà el seu lloc. La vocació del barri és cultural per excel·lència, envoltat de grans parcs fets per Buschiazzi i Thays. Abasta una gran operació històrica de canvi d'ús d'anteriors palaus i convents: el Museu Nacional de Belles Arts i el *Palais de Glace*, obres d'Alejandro Bustillo (1931), el Museu d'Arts Decoratives (1937) i el Centre Cultural Recoleta (1980). S'hi afegeixen el Buenos Aires Design Center (1993) i la brutalista Biblioteca Nacional (1961-1992) que, com una vaca pasturant, aguanta el seu valent cos de formigó sobre quatre potes; totes dues obres són de Clorindo Testa. Recoleta és també l'ascètica i blanca església barrocolonial del Pilar i és un món de febreros i luxosos cafès, restaurants, gelateries i terrasses ombrejades de magnòlies i enormes *gomer*s.

L'afrancesat Barrio Parque, comprès entre les avingudes Figueroa Alcorta i Libertador està format per grans palaus convertits en ambaixades estrangeres en convivència amb obres d'arquitectura significatives: ATC (Argentina Televisora Color), uns abstractes quatre cubs que emergeixen d'un terra com a pla inclinat per a vianants; la casa racionalista de Victoria Ocampo; les torres Castex d'habitatges col·lectiu de Testa... Barrio Parque (Palermo Chico) és també el paisatgisme de Thays, de carrers curvilinis amb baixa ocupació del sòl i habitatges aïllats envoltats de jardins, en contraposició amb l'arrel de ciutat de tauler d'escacs. És també oasi de la burgesia, amb tot un catàleg d'estilisme residencial: art déco, academicisme francès, neocolonial, tûdor...

Dia 10

Ruta 7: Retiro i Barrio Norte. (Dia sencer)

Barrio Norte, llar fonamental de la burgesia portenya, no podia ser sinó d'inspiració vuitcentista francesa. Els vells palaus Anchorena i Paz, actualment edificis del Ministeri de Relacions Exteriors i del Círculo Militar respectivament, com els ex-palaus Ortíz Basualdo i Pereda, avui ambaixades de França i de Brasil, pertanyen a aquesta tradició, com les magnífiques Galeries Pacífico. Barrio Norte és també reflex destacadíssim del viratge de l'academicisme al racionalisme. Es tracta d'un racionalisme *criollo* més adaptat a la simetria, a la massa i a desenvolupar unes plantes baixes senyorials de grans vestíbuls, revestides en marbres negres i amb fusteries de bronze. És un llenguatge que explota inicialment la tipologia urbana de lloguer. Els edificis racionalistes sobre l'Avinguda Libertador, davant del parc del Rosedal, o els de l'Avinguda Alvear en són un grandíssim exemple.

El Barri de Retiro, seu ferroviària per excel·lència, incorpora l'estació de trens de la línia Mitre que va ser construïda l'any 1909 a Liverpool i que es va muntar a Buenos Aires, seguint el paradigma industrial racionalista d'inici del segle XX. L'edifici Kavanagh, un gratacel en sintonia amb la metròpoli Nord-americana; els edificis Pirelli i American Express, hereus destacats de l'*international Style* però ben lligats al lloc; l'edifici Minner de Jorge Kalnay, representant d'un racionalisme de cantonades paradigmàtiques; o l'estupend edifici racionalista d'Antoni Bonet, completen una seqüència de gran interès.

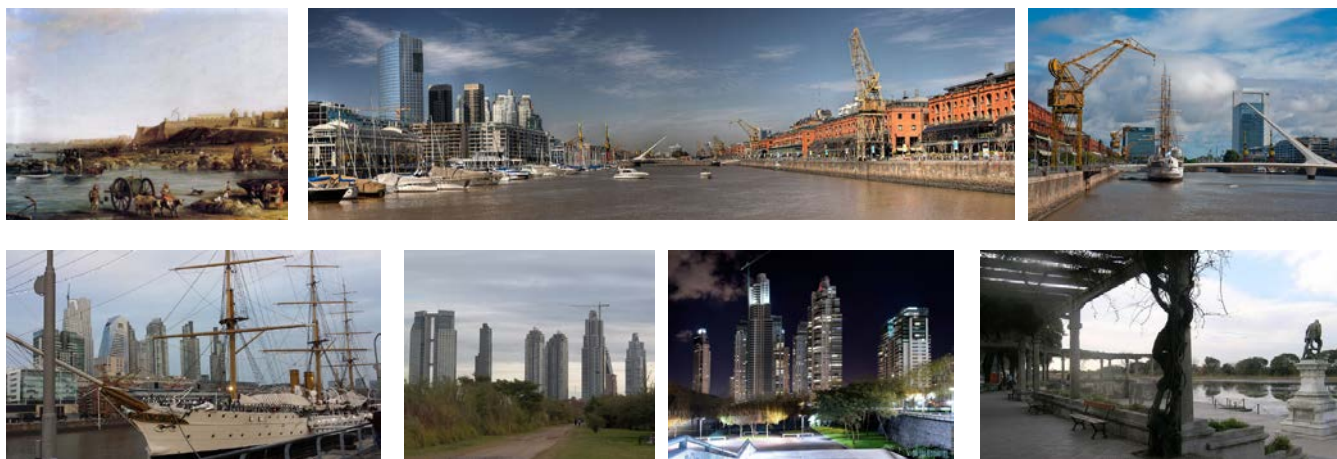
Dia 11

Ruta 8: Els Docs de Puerto Madero (Mig dia)

Tarda lliure

La llarga franja de docs, una tipologia de magatzem portuari d'arrel anglesa industrial vuitcentista d'edificis descarnats d'obra vista i estructura de pilars de fosa de ferro, configura una altra trama urbana. Els docs encarnen una operació total de rehabilitació i canvi d'ús amb programes bàsicament residencials i d'oficines amb plantes baixes d'ús comercial. El procés de regeneració urbana va ser realitzat per un ventall de despatxos d'arquitectes portenys reconeguts. El que originalment era un canal i una franja d'edificis ha anat creixent molt, guanyant més espai urbà en torn al riu en una nova relació de vianants amb sectors de llargues rambles arbrades, parcs urbans i novíssims gratacels.

La Costanera Sur és un vell passeig coster darrera de Puerto Madero. Va funcionar com important balneari públic fins que, durant la dècada de 1980, la ribera es va omplir i es va crear la Reserva Ecològica. El que va ser un concorregut balneari va perdre per sempre el seu sentit original. La Munich va ser una de les cèlebres cerveseries que poblaven el lloc amb altres restaurants, en la dècada del 20. L'ampla vorera arbrada i plena de fanals de ferro de fosa reneix en la seva vida urbana amb edificis rehabilitats o nous parcs urbans a la seva bora...

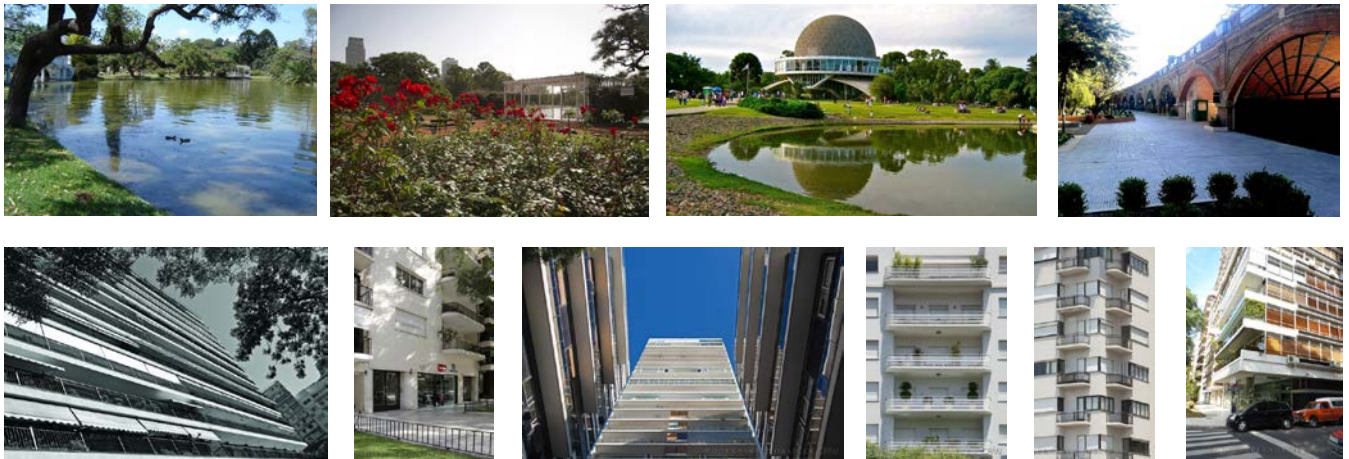
Dia 12:

Ruta 9: Palermo i els parcs. (dia sencer)

Palermo havia estat, en els seus orígens, un descampat; Borges el va comentar com "aquells terrenys negadívols a esquena de la pàtria", però Thays, el paisatgista francès, el va convertir (1891-1914) en el Hyde Park o el Bois de Boulogne, el pulmó verd sine qua non de Buenos Aires; el magnífic jardí Botànic pertany al mateix autor i a la mateixa tradició.

L'avinguda Libertador, eix en obert diàleg amb el parc, serà marc del repertori dels palaus academicistes francesos reemplaçats per la modernitat blanca racionalista dels anys trenta amb autors destacats com Vilar

(cruïlla c/Oro); Sánchez, Lagos i De la torre (cruïlla c/Lafinur) o Dourge (cruïlla República Arabe Siria), seguits de l'austera neutralitat *International Style* de Mario Roberto Alvarez amb edificis com el *Panedile*. Mereixen també menció el Planetari, una escultural i estructural mitja esfera moderna aterrada al mig del parc, l'hipòdrom, el Pavelló de la Rural, on se celebra anualment la gran exposició nacional de ramaderia, i un farcit de monuments icònics -Monument dels Espanyols o el que Rodin va fer en memòria de Sarmiento- implantats traient profit de les amplíssimes perspectives de les avingudes en relació amb l'obertura verda dels parcs.

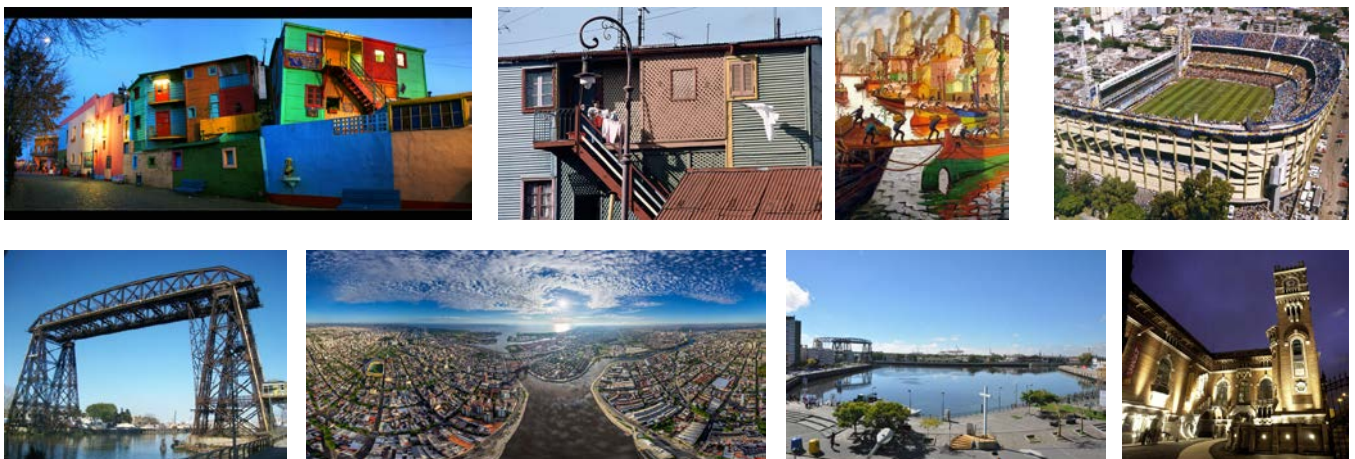
Dia 13:

Ruta 10: La Boca. (Dia sencer)

Barri d'immigrants genovesos de la segona meitat del segle XIX i bressol del tango, amb els cafès i *conventillos*, i una intensa relació amb el riu —el *Riachuelo*— és una “altra ciutat”. L'arquitectura de xapes de colors vius com sorgides de la paleta del pintor Benito Quinquela Martin, els habitatges desmuntables construïts sobre pilotis, amb el carrer Caminito com a paradigma, seguit per l'arquitectura academicista italiana i continuat per l'arquitectura racionalista amb l'estadi del club de futbol Boca Juniors per exemple, fan d'aquest barri una entitat en si mateixa.

Com evitar el magnífic pont transbordador Nicolás Avellaneda! Aquesta meravella de ferro impacta la retina de tot el paisatge del Riachuelo, mentre evoquem les imatges de Quinquela, que capturen les febrils històries del Riu i la seva suor.

Hi ha dues arquitectures utilitàries a Buenos Aires: la d'origen anglès —descarnada i austera, com el pont transbordador- i una altra més retòrica i historicista. Una gran central elèctrica -paradigmàtica del barri i vestida amb el totxo que evoca una Florència medieval- encarna aquesta segona família. L'edifici reneix ara com potent centre cultural.

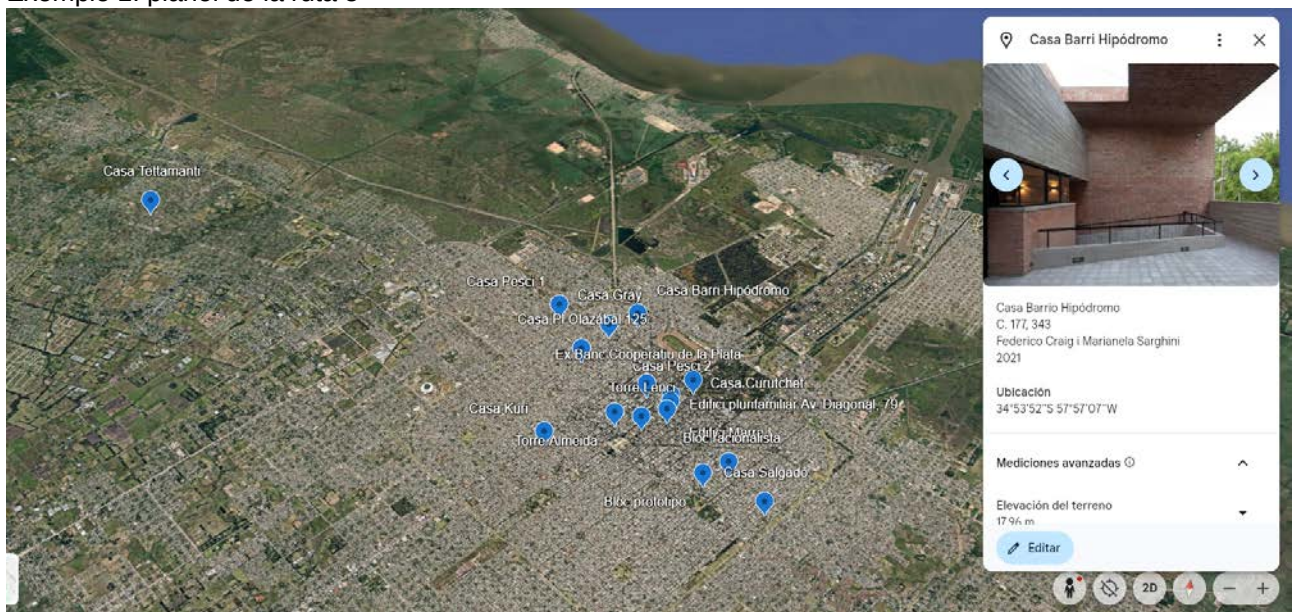

Dia 13:

Trasllat des de l'hotel a l'aeroport d'Ezeiza. Viatge nocturn de tornada a Barcelona.

Exemple 1: plànol de la ruta 5

Exemple 2: Google Earth ruta 4

El llibre PDF constarà del següents blocs de contingut:

- Uns plànols de les rutes, com l'exemple 1, tot indicant la seqüència completa dels itineraris, amb tots els punts seleccionats a visitar (edificis...).
- Unes ressenyes conceptuals, tot presentant les temàtiques a abordar en uns àmbits geogràfics o de barris seleccionats en la ciutat.
- Un conjunt de fitxes on es desenvolupen cadascun dels edificis o llocs presentats als plànols de les rutes. Cada fitxa inclou unes fotografies dels punts en qüestió, la ubicació, l'autor, la data de construcció, i un índex gràfic-temporal que indica el moviment o la conceptualització d'aquella arquitectura: racionalista, colonial, neoclàssic, art nouveau, art déco, italianitzant, d'influència britànica, contemporani...
- Un apartat d'imatges històriques o urbanístiques complementàries.
- Una bibliografia, que serà compartida per totes les rutes, amb Buenos Aires com a subjecte de recerca quant a arquitectònica, història, literatura i cinema.

Per una altra banda, com l'exemple 2, l'arxiu de Google Earth, que recull tots els punts a visitar de totes les rutes serveix de complement digital per poder navegar-hi. L'arxiu marca tots els punt d'interès, tot incorporant una fitxa de cada edifici (molt semblant a la del llibre PDF). Finalment, uns segments enllacen cada punt, per generar totes les rutes.

Què és architour?

És un despatx d'arquitectes que realitza diverses activitats en relació amb l'arquitectura i la ciutat des del 2010. Fonamentalment, organitza rutes guiades d'arquitectura per la ciutat de Barcelona i de Vic. Ofereix diverses rutes específiques i monogràfiques on l'arquitectura, com a edificis seleccionats, convergeix amb el fenomen de la ciutat, privilegiant-ne la dimensió pública, la formació i gènesi de la trama, la història i patrimoni de la ciutat.

Architour ofereix viatges d'arquitectura internacionals amb aquest enfocament. El projecte d'activitats consisteix bàsicament a oferir diverses rutes d'arquitectura fonamentalment per Barcelona –i altres ciutats catalanes– durant un període d'entre una i dues setmanes, desenvolupat per a una càtedra d'arquitectura estrangera. El programa "Study Abroad" nord-americà o canadenc, que convalida crèdits d'estudis, n'és un exemple implementat per architour. El concepte de viatge d'arquitectura és bidireccional: d'allà cap aquí i d'aquí cap allà. Aquí neix també aquest projecte de viatge a Buenos Aires.

El viatge és en essència un programa de diverses rutes -i activitats- d'arquitectura. El concepte de ruta no es basa tant en la descripció d'uns edificis aïllats (paradigmàtics), sinó en el que hi ha entremig d'ells: la ciutat, la història i la cultura. Aquesta és la filosofia d'architour: presentar l'arquitectura com a màxima producció cultural, el d'entendre la ciutat com un bé de grandíssim abast, amb Buenos Aires com exemple.

La filosofia apel·la a la reflexió i a la crítica, cosa que no es contradiu amb el delit i a la novetat, on el viatge esdevé experiència enriquidora. Els recorreguts estan plantejats amb un esperit docent, interactiu i antropològic, amb grups reduïts sempre guiats per arquitectes. Architour aspira a la immersió en la ciutat per induir la reflexió i la interacció dels participants.

Logística per materialitzar el viatge

1. 28.02.2026
 - Concreció del preu exacte del viatge. Això es deu que hi ha una important fluctuació de preus, sobretot en el bitllet d'avió, tot i que rondarà els 3.500€ aproximat per persona. Aquest preu, un cop definit per l'agència de viatges, romandrà bloquejat per tres setmanes, a l'espera de concretar un prepagament o paga i senyal.
 - Començament campanya de promoció del projecte del viatge COAC
2. 12.03.2026
 - Xerrada explicativa 1 del projecte del viatge al COAC Vic
3. 19.03.2026
 - Xerrada explicativa 2 del projecte del viatge al COAC Manresa
4. 21.03.2026
 - Cal materialitzar la paga i senyal de 50€ per persona
5. 15.04.2026
 - Cal materialitzar un pagament del 40% de l'import total
 - Es determina aquí la definició del grup del viatge.
 - Caldrà un mínim de 15 participants per fer viable el viatge. El màxim serà de 30 persones.
6. 16.09.2026
 - Un mes abans de la data de sortida cal materialitzar el 60% restant de l'import del viatge

Contacte d'architour

Ariel Cavilli -arquitecte, col·legiat nº 44139-2 del COAC, i membre fundador d'architour, és el director del projecte de viatge a Buenos Aires i guia en cap del programa d'activitats. L'Ariel és també argentí.